

มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองสิทธิบัตรนวัตกรรมใหม่¹

กิตติภพ ต้นโพธิ์ธรรม²

จากการศึกษาเกี่ยวกับมาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองสิทธิบัตร เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่เป็นนวัตกรรมใหม่ ตามพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ.2522 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พบว่าในธุรกิจ SMES และ Start up ไม่ตอบสนองต่อความต้องการในภาคธุรกิจและสามารถแข่งขันกับธุรกิจของนานาชาติประเทศ การค้าโลกได้ และการให้ความคุ้มครองนวัตกรรมนั้นต้องได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายในมาตรฐานเดียวกับระดับนานาชาติยังไม่เพียงพอ แม้ว่าประเทศไทยเองมีความได้เปรียบเรื่องแรงงานและทรัพยากรทางธรรมชาติ ในองค์ความรู้จะปรากฏอย่างเห็นได้ชัด มีการประดิษฐ์เป็นผลิตภัณฑ์จากเทคโนโลยีชีวภาพ หรือวัสดุทางธรรมชาติ หรือกรรมวิธี การถนอมอาหาร หรือการคิดสูตรหมักปุ๋ยพืช จากสัตว์ การเพาะพันธุ์ เลี้ยงสัตว์หรือพืชให้ได้ผลผลิตดี หรือที่เรียกว่า เทคโนโลยีชาวบ้าน เช่นการนำขยะมาแปรรูปเป็นวัสดุก่อสร้าง อาทิ อิฐบล็อก หรือวิธีการการปลูกผักลอยน้ำ หรือการทำแอปพลิเคชันการบริการส่งอาหาร พัสดุ รับส่งคนโดยสาร เป็นต้น แต่ล้วนแล้วเป็นนวัตกรรมใช้เทคโนโลยีไม่สูงมาก และการลงทุนไม่สูง ไม่สลับซับซ้อน จึงมีลักษณะไม่มีความใหม่ หรือไม่เคยมีใครทำมาก่อน หรือไม่ได้อาศัยจากความรู้ที่แล้วๆ มา แต่ได้นำองค์ความรู้เดิมมาพัฒนา ปรับปรุงต่อยอด ที่ไม่ถึงขนาดเป็นนวัตกรรมที่เกิดจากความรู้ใหม่และเกิดสิ่งใหม่ทั้งหมด แตกต่างจากเดิมหรือคล้ายคลึงจากเดิมเท่านั้น หรือไม่ได้อาศัยความรู้ใหม่ที่แตกต่างในสิ่งที่เป็นสาระสำคัญของนวัตกรรมเดิมนั้น อันเป็นเงื่อนไขสำคัญที่ไม่สามารถได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายได้ อีกทั้ง ในปัญหาธุรกิจของไทยส่วนใหญ่จะเป็นเจ้าของผลิตภัณฑ์นวัตกรรมเอง กฎหมายอนุสิทธิบัตรนั้น ถือได้ว่ามีความเข้มข้นให้สิทธิแก่เจ้าของนวัตกรรมมากกว่ากฎหมายอื่นในทรัพย์สินทางปัญญา โดยให้สิทธิแต่ผู้เดียวอย่างเต็มที่ และมีหวงกันไม่ให้ผู้อื่นใช้สิทธิของตนได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเสียก่อน ซึ่งถือว่ากฎหมายนี้เป็นตัวสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์ที่เป็นนวัตกรรมและเพื่อคุ้มครองตัวเจ้าของให้มีสิทธิในงานนวัตกรรมอย่างเต็มที่ อย่างเพียงพอหรือไม่ กฎหมายอนุสิทธิบัตรของประเทศไทยนั้น ตามกฎหมายจะกำหนดคุ้มครองในตัวการสิ่งประดิษฐ์เท่านั้น โดยไม่ได้กำหนดคำนิยามไว้เฉพาะว่าจะต้องเป็นสิ่งประดิษฐ์ประเภทใด ใช้กับทางด้านใด หรือไม่ อย่างไรก็ตามสิทธิบัตรจะไม่คุ้มครองกับการออกแบบผลิตภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์ที่เป็นนวัตกรรมของไทยส่วนใหญ่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีทางชีวภาพ จึงไม่จำเป็นต้องมีชั้น

---

¹บทความนี้เรียบเรียงจากการศึกษาอิสระเรื่อง มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองสิทธิบัตรนวัตกรรมใหม่ โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ รองศาสตราจารย์ ดร.ปภาศรี บัวสวรรค์ และคณะกรรมการสอบ คือ รองศาสตราจารย์จรัส เล็งวิทยา และ รองศาสตราจารย์ ดร.กัลยา ตันศิริ

²นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขากฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประดิษฐ์ที่สูงขึ้นแต่ต้องเป็นการประดิษฐ์ที่เกิดขึ้นใหม่หรือไม่เคยปรากฏขึ้นมาก่อน โดยระบบการตรวจสอบความใหม่นั้นจะถูกตรวจสอบหลังการขึ้นทะเบียนกรณีมีคนมาคัดค้าน ทำให้เกิดความไม่แน่นอนขึ้นส่งผลให้สิ่งประดิษฐ์นั้นเพิกถอนในภายหลัง ทำให้ผู้ประกอบการเสียประโยชน์อย่างมากเพราะต้องลงทุนกับการผลิตสินค้าและหาช่องทางตลาดไว้หมดแล้ว และด้วยสาเหตุนี้ การเยียวยาความเสียหายจะไม่เพียงพอ ทำให้ภาคธุรกิจเกิดปัญหาได้ อีกทั้งภาครัฐผู้ออกอนุสิทธิบัตรเกิดการบังคับใช้อนุสิทธิบัตรไม่สมบูรณ์ถูกต้อง ทำให้กระทบต่อภาคธุรกิจและความเชื่อมั่นอีกด้วย จึงเกิดปัญหาในข้อกฎหมายขึ้น ไม่ตอบโจทย์เท่าที่ควรในสภาวะปัจจุบัน สำหรับการขอจดอนุสิทธิบัตรในผลิตภัณฑ์ที่เป็นนวัตกรรมใหม่ ตามพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พุทธศักราช 2522

จากการศึกษาทำให้ทราบว่ามาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่เป็นนวัตกรรมใหม่ตามพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. 2522 และที่แก้ไขเพิ่มเติม นั้น ยังไม่ครอบคลุมและไม่ชัดเจน หลายประการซึ่งสรุปได้ ดังต่อไปนี้

ปัญหาที่หนึ่ง การคุ้มครองผลิตภัณฑ์ที่เป็นนวัตกรรมใหม่ ไม่สามารถขอรับจดอนุสิทธิบัตรได้อย่างเต็มที่เนื่องจากการขอความคุ้มครองนั้น มีปัญหาในความไม่ชัดเจน และการขอรับจดทะเบียนนั้นกฎหมายไม่ได้กำหนดประเภทของการประดิษฐ์ใดบ้างที่สามารถขอรับจดอนุสิทธิบัตรได้ และระบบการคุ้มครองของอนุสิทธิบัตรนั้น จะใช้ระบบจดทะเบียน โดยไม่ได้เข้าไปพิจารณาถึงว่านวัตกรรมนั้นมีความใหม่หรือไม่ และในเรื่องของการค้นหาวัตกรรมการที่ปรากฏมาแล้วหรือ เป็น Domain ที่ทุกคนสามารถนำไปต่อยอดได้นั้นไม่เชื่อมต่อบนบูรณาการกับหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง ทำให้เกิดปัญหาการเข้าถึงข้อมูลไม่เต็มรูปแบบ เกิดปัญหาในการที่เจ้าของนวัตกรรมใช้สิทธิได้หากถูกเพิกถอนสิทธิในภายหลังได้ และเมื่อถูกตรวจสอบความถูกต้องแล้วภายหลังพบว่าไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว จะถูกเพิกถอนอนุสิทธิบัตรดังกล่าว ทำให้เกิดความไม่เชื่อมั่นในการผลิตและจำหน่ายนวัตกรรมที่ได้รับความคุ้มครองอนุสิทธิบัตรนั้น

ปัญหาที่สองการพิจารณาความใหม่ของอนุสิทธิบัตรตามกฎหมายประเทศไทยเอง นั้นมีระบบการจดทะเบียนปัญหาเรื่องระยะเวลาการตรวจสอบความใหม่ โดยนำมาเปรียบเทียบกับสิทธิบัตรนวัตกรรมกฎหมายประเทศออสเตรเลีย เนื่องจากประเทศออสเตรเลียได้ยกเลิกการขอจดอนุสิทธิบัตรในปี 2544 และได้นำสิทธิบัตรนวัตกรรมมาบังคับใช้ เพื่อส่งเสริมธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลาง และตอบสนองต่อการให้ความคุ้มครองเจ้าของนวัตกรรม เพื่อเสริมสร้างประโยชน์ต่อประเทศขึ้นได้ ในด้านการขอจดทะเบียนสามารถจดได้ง่ายยิ่งขึ้น เพื่อรับรองสิทธิแก่เจ้าของนวัตกรรม ให้สามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างรวดเร็วและราบรื่น อีกทั้งเสียค่าใช้จ่ายไม่แพงและใช้ระยะเวลาไม่ยุ่งยาก เพื่อสามารถใช้สิทธิได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นจึงนำการขึ้นตอนพิจารณาความใหม่ ตามกฎหมายสิทธิบัตรนวัตกรรม มาเปรียบเทียบกับกฎหมายอนุสิทธิบัตรไทย เนื่องจากความใหม่หรือไม่เคยปรากฏมาก่อนเป็นหลักเกณฑ์ของการพิจารณาการขอรับจดทะเบียน จึง

เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่จะให้สิทธิแก่เจ้าของนวัตกรรมหรือตัดสิทธิแก่เจ้าของนวัตกรรมซึ่งกฎหมายกำหนดให้ผู้มีส่วนได้เสียสามารถร้องขอให้ตรวจสอบในเนื้อหาของสิ่งประดิษฐ์ในนวัตกรรมนั้นว่ามีความใหม่ ไม่เคยปรากฏมาก่อนหรือไม่ โดยจะระยะเวลาการตรวจสอบที่แตกต่างกันออกไป ทำให้เกิดผลเสียต่อเจ้าของนวัตกรรมสูญเสียรายได้ และโอกาสในการขยายธุรกิจหรือดำเนินธุรกิจต่อไปได้ เพราะหากขั้นตอนการตรวจสอบไม่ยุ่งยากและใช้ระยะเวลาการตรวจสอบไม่นาน ก็จะเป็นประโยชน์ต่อเจ้าของผลงานมากกว่า ดังนั้นการพิจารณาความใหม่ จึงมีความสำคัญอย่างมาก ที่จะกระทบความสมบูรณ์ของนวัตกรรมที่ขอรับจดทะเบียนนั้นได้

ปัญหาที่สาม การกำหนดเงื่อนไขเพื่อความคุ้มครองผลงานการออกแบบการประดิษฐ์หรือแบบผลิตภัณฑ์ในสิทธิบัตรนวัตกรรม เมื่อเราวิเคราะห์ถึงการกำหนดหลักเกณฑ์ผลิตภัณฑ์จากการประดิษฐ์ใหม่ไม่ว่ากฎหมายอนุสิทธิบัตรและกฎหมายสิทธิบัตรนวัตกรรมก็จะเกิดหลักเกณฑ์ใหม่ๆ ขึ้น และเปรียบเทียบหลักเกณฑ์กำหนดหลักเกณฑ์อื่นมีความเหมือนแตกต่างกันอย่างไร ซึ่งก็ให้เกิดหลักเกณฑ์ใหม่ที่เป็นผลคุณประโยชน์แก่เจ้าของนวัตกรรมได้ อันเป็นการส่งเสริมธุรกิจขนาดเล็กลงและขนาดกลางได้เมื่อได้หลักเกณฑ์ใหม่แล้วนำไปปรับใช้กับกฎหมายไทยได้อย่างไรบ้าง เกิดผลดีผลเสียอย่างไร หากนำไปปรับใช้กับประเทศไทย และหากพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ความใหม่แล้วนั้น นำมาเปรียบเทียบกันก็จะเห็นความแตกต่างการทำงานระยะเวลาตรวจสอบ ขั้นตอนการทำงาน ผลดีผลเสีย ที่ส่งผลกระทบต่อเจ้าของนวัตกรรมอย่างไรบ้าง เพื่อเปรียบเทียบแนวทางการบังคับใช้ของกฎหมายอนุสิทธิบัตรไทยและกฎหมายสิทธิบัตรนวัตกรรมของออสเตรเลีย

จากการศึกษาค้นคว้ามาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่เป็นนวัตกรรมใหม่ ตามพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. 2522 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ผู้ศึกษาพบว่าข้อเสนอนี้คือ

1. ปัญหาที่หนึ่ง การคุ้มครองผลิตภัณฑ์ที่เป็นนวัตกรรมใหม่ ไม่มีความชัดเจน ที่สามารถขอรับจดอนุสิทธิบัตรได้ ผู้ศึกษาพบว่าข้อเสนอนี้คือ

1.1 ปรับปรุงแก้ไขมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ.2522และที่แก้ไขเพิ่มเติม เรื่องคำนิยาม โดยระบุข้อความดังต่อไปนี้

1.1.1 นวัตกรรม (Innovation) หมายถึงการพัฒนาและวิจัยหรือกระบวนการอื่นๆ สิ่งประดิษฐ์ ผลิตภัณฑ์ สินค้ากระบวนการ บริการ อย่างหนึ่งอย่างใด โดยจะเป็นการสร้างงานชิ้นใหม่ โดยไม่เคยมีใครทำมาก่อน หรือนำงานเดิมมาพัฒนาปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นมีประสิทธิภาพมีประสิทธิผล โดยสามารถนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ในทางใดทางหนึ่งได้ ใช้ในทางการตลาดและเชิงพาณิชย์ และเพื่อประโยชน์ทางสังคม และให้หมายรวมถึงเป็นการประดิษฐ์ด้วยประเภทของการประดิษฐ์นอกจากผลิตภัณฑ์ และกรรมวิธี ได้แก่ด้านผลิตภัณฑ์เครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องใช้ไฟฟ้า ด้านกระบวนการ ผลการผลิต การสกัด วิธีการสื่อสาร,ด้านวิธีการรักษา ระบบการควบคุมด้านเคมี ทางการแพทย์ อุตสาหกรรม การเกษตร, ด้าน

เทคโนโลยีชีวภาพ ทางการแพทย์ อุตสาหกรรม การเกษตร,ด้านสิ่งมีชีวิต จุลินทรีย์เซลล์พืชที่ไม่ได้มาจากคนและสัตว์ เป็นต้น

1.1.2 ประเภทของการประดิษฐ์นอกจากผลิตภัณฑ์ และกรรมวิธี ได้แก่ด้านผลิตภัณฑ์ เครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องใช้ไฟฟ้า ด้านกระบวนการ ผลการผลิต การสกัด วิธีการสื่อสาร ,ด้านวิธีการรักษา ระบบการควบคุมด้านเคมี ทางการแพทย์ อุตสาหกรรม การเกษตร, ด้านเทคโนโลยีชีวภาพ ทางการแพทย์ อุตสาหกรรม การเกษตร,ด้านสิ่งมีชีวิต จุลินทรีย์เซลล์พืชที่ไม่ได้มาจากคนและสัตว์ เป็นต้นและแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 8 การประดิษฐ์ที่สามารถประยุกต์ใช้ได้ทางอุตสาหกรรมได้นั้นต้องก่อให้เกิดประโยชน์ตรงตามวัตถุประสงค์ต่อการประดิษฐ์อย่างเพียงพอ รวมทั้ง วัตถุประสงค์ เกษตรกรรมและพาณิชย์กรรม

1.2 ปรับปรุงเพิ่มเติมมาตรา 36 สิทธิแต่ผู้เดียวของอนุสิทธิบัตรและมาตรา 38 การอนุญาตให้ใช้สิทธิตามอนุสิทธิบัตรวรรค 2 ระบุว่า อนึ่งภายใต้บังคับมาตรา 36 และมาตรา 38 ผู้ทรงอนุสิทธิบัตรจะสามารถบังคับใช้สิทธิฟ้องผู้ละเมิดอนุสิทธิบัตร/อนุญาตให้ใช้สิทธิได้ ก็ต่อเมื่อ ได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ในอนุสิทธิบัตรดังกล่าวเสียก่อน ว่าไม่มีเหตุแห่งการเพิกถอนอนุสิทธิบัตร

1.3 ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 65 เบญจ การขอลงทะเบียนอนุสิทธิบัตร กำหนดให้การยื่นคำขอ กำหนดให้ผู้ขอต้องส่งรายงานผลการตรวจค้นพร้อมกับคำขอและออกอนุสิทธิบัตรพนักงานเจ้าหน้าที่นั้น จะต้องตรวจสอบคำขอตามมาตรา 65 ทศ ประกอบมาตรา 9 และเสนอรายงานต่ออธิบดี โดยระยะเวลาพิจารณาคำขอ ฯ ภายใน 3 เดือนนับแต่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำขอและเอกสารประกอบครบถ้วน และให้สิทธิแก่ผู้ยื่นขอจดทะเบียนร่วมตรวจสอบความสมบูรณ์สามารถเข้าถึงระบบการสืบค้นข้อมูลเชื่อมต่อบริการได้ เพื่อให้สามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างเต็มรูปแบบ และจัดทำห้องสมุดในการเผยแพร่ประกาศโฆษณา โดยเฉพาะเพื่อให้ผู้สนใจสามารถทราบได้ และระบบการตรวจสอบการประดิษฐ์อาจให้หน่วยงานเอกชนมาช่วยตรวจสอบได้

2. ปัญหาการพิจารณาความใหม่ของอนุสิทธิบัตรและสิทธิบัตรนวัตกรรม ที่ส่งผลกระทบต่อภาคธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลาง และตอบสนองต่อการให้ความคุ้มครองเจ้าของนวัตกรรม ผู้ศึกษาพบว่า ข้อเสนอแนะ คือ

2.1 ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 6 ความหมายการประดิษฐ์ใหม่ดังนี้ ให้หมายความรวมถึงการประดิษฐ์ที่มีการปรับปรุงพัฒนาขึ้นมาใหม่ไปจากเดิมซึ่งเป็นส่วนสาระสำคัญของสิ่งประดิษฐ์นั้นก็ให้เกิดประโยชน์มากกว่าเดิม แม้จะมีสิ่งประดิษฐ์เดิมประกอบรวมกับการประดิษฐ์ใหม่ก็ตามก็ถือได้ว่าเป็นการประดิษฐ์ใหม่ และให้หมายความรวมถึง กรรมวิธีให้มาซึ่งผลิตภัณฑ์นั้นมีการปรับปรุงกรรมวิธีเดิมเพื่อเกิดกรรมวิธีการผลิตขึ้นมาให้ดียิ่งขึ้นทั้งนี้สามารถใช้ประโยชน์ได้ตรงตามวัตถุประสงค์

2.2 ควรจะแก้ไขบทบัญญัติตามมาตรา 65 ทวิ ตามมาตรา 65 จ เรื่องการตรวจสอบความสมบูรณ์ของอนุสิทธิบัตร ดังนี้ภายในระยะเวลา 6 เดือนนับจากวันประกาศโฆษณาการจดทะเบียนและออกอนุสิทธิบัตร บุคคลผู้มีส่วนได้เสียอาจขอให้ตรวจสอบว่าอนุสิทธิบัตรมีลักษณะตามมาตรา 65 ทวิ หรือไม่ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำขอให้ตรวจสอบดังกล่าวแล้ว ให้ดำเนินการตรวจสอบคำขอและรายงานเสนออธิบดีต่อไปภายใน 30 วันนับแต่ได้รับคำขอตรวจสอบและเอกสารครบถ้วน เมื่ออธิบดีได้รับรายงานแล้ว หากพิจารณาตรวจสอบตรงตามลักษณะที่กำหนดไว้มาตรา 65 ทวิ ให้พิจารณาแล้วเสร็จภายใน 30 วันนับแต่ได้รับเรื่องจากพนักงานเจ้าหน้าที่และแจ้งคำสั่งต่อผู้ยื่นขอตรวจสอบภายใน 15 วันนับแต่อธิบดีมีคำสั่งดังกล่าว หากพิจารณาแล้วไม่มีลักษณะตรงตามมาตรา 65 ทวิ อธิบดีจะสั่งตรวจสอบข้อเท็จจริงและแจ้งคำสั่งต่อผู้ทรงอนุสิทธิบัตรทราบ เพื่อให้ยื่นคำแถลงภายใน 60 วันนับแต่ได้รับแจ้งคำสั่ง และอธิบดีสามารถเรียกบุคคลอื่น ๆ สอบสวนเพิ่มเติมหรือเรียกเอกสารใดๆ ประกอบการพิจารณาได้ มีระยะเวลาการพิจารณาสอบสวนเสร็จภายใน 60 วันนับแต่ได้สอบสวนเสร็จสิ้น เมื่ออธิบดีเห็นว่าการประดิษฐ์ไม่มีลักษณะตามมาตรา 65 ทวิ ให้รับรายงานต่อคณะกรรมการก่อนสิ้นระยะเวลาพิจารณาสอบสวน เมื่อเรื่องส่งถึงคณะกรรมการฯ ให้พิจารณาแล้วเสร็จภายใน 30 วันนับแต่ได้รับรายงานจากอธิบดี หากไม่แล้วเสร็จสามารถขอขยายระยะเวลาการพิจารณาออกไปได้ ไม่เกิน 30 วัน ไม่เกิน 1 ครั้ง และแจ้งคำสั่งให้ผู้ทรงอนุสิทธิบัตรทราบภายใน 15 วัน ทั้งนี้กระบวนการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่รวมกันต้องไม่เกิน 180 วัน ในการขอให้ตรวจสอบผู้ขอตรวจสอบต้องชำระค่าธรรมเนียมเสียก่อนรับคำขอให้ตรวจสอบ

3. ปัญหาการกำหนดเงื่อนไขเพื่อความคุ้มครองผลงานการออกแบบการประดิษฐ์หรือแบบผลิตภัณฑ์ในสิทธิบัตรนวัตกรรม ให้สอดคล้องกับธุรกิจภาคเอกชนและเป็นที่ยอมรับของนานาชาติ ผู้ศึกษาพบว่าข้อเสนอแนะ คือ

3.1 ควรจะแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 77 ทวิ เรื่อง สิทธิฟ้องผู้ละเมิดอนุสิทธิบัตรกำหนดบทสันนิษฐานระหว่างในคดีแพ่ง ระหว่างมีการตรวจสอบเงื่อนไขความสมบูรณ์ของอนุสิทธิบัตร เมื่อปรากฏว่ามีผู้กระทำละเมิดต่อผู้ทรงสิทธิ สามารถขอให้เร่งวันการกระทำหรือเรียกหลักประกันผู้ทำละเมิดไว้ก่อนก็ได้

3.2 ควรจะแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 77 ตรี เรื่อง สิทธิเรียกค่าเสียหาย กำหนดให้สิทธิศาลคำนวณความเสียหายโดยคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งความเสียหายและค่าใช้จ่ายในการบังคับใช้สิทธิของผู้ทรงอนุสิทธิบัตร ทั้งนี้รวมถึงพิเคราะห์ประกอบของกลางที่เป็นสินค้าละเมิดอนุสิทธิบัตรด้วย

3.3 ควรจะแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 77 จัตวา เรื่อง การทำลายสินค้าละเมิดอนุสิทธิบัตร ศาลอาจมีคำสั่งให้สิทธิผู้ทรงอนุสิทธิบัตรมีสิทธิขอรับสินค้าละเมิดอนุสิทธิบัตรที่เป็นของกลางได้ เพื่อเป็นการเยียวยาความเสียหายจากการทำของผู้ละเมิด ซึ่งเป็นการเยียวยาความเสียหายที่แท้จริง เพราะธุรกิจ SMES หรือธุรกิจ Start up ต้องการเยียวยาความเสียหายให้ทันถ่วงที และรวดเร็วที่สุด อันเป็นเยียวยาทางการเงิน เพราะธุรกิจของกลางและขนาดเล็ก เป็นธุรกิจที่ไม่มีขนาดใหญ่มาก จึงมีแหล่งเงินทุนไม่มาก

เอกสารอ้างอิง

ก๊กก้อง สมเกียรติเจริญ และคนอื่นๆ. “กฎหมายสิทธิบัตรออสเตรเลีย กรณีเปรียบเทียบกับกฎหมายไทย.” วารสารกฎหมาย
เปรียบเทียบศาลยุติธรรมปี3. ฉบับที่3, 2554.

เทพรัตน์ พิมลเสถียร. **นวัตกรรมและทรัพย์สินทางปัญญา**. (กรุงเทพมหานคร: บริษัท วี.พี.พี. (1991) จำกัด), 2560.

กองสิทธิบัตร กรมทรัพย์สินทางปัญญา. **คู่มือการตรวจสอบคำขอรับสิทธิบัตรการประดิษฐ์และอนุสิทธิบัตร**. พิมพ์ครั้งที่1.
กรุงเทพมหานคร: กรมทรัพย์สินทางปัญญาจัดพิมพ์, 2562.